

Η χρήση της τεχνολογίας στο μάθημα των Θρησκευτικών δεν υποκαθιστά το δάσκαλο (Κωνσταντίνος Νικολαΐδης, Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1UrJOog>]

Αξίζει να επισημανθεί ότι καμιά τεχνολογία δεν αποτελεί πανάκεια και ούτε μπορεί να δώσει απαντήσεις στις διδακτικές ανάγκες του κάθε δασκάλου, καθώς κάθε τεχνολογία έχει τα δικά της πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα, ενώ μπορεί να λειτουργήσει μόνο υποστηρικτικά στην εκπαιδευτική διαδικασία και σε καμία περίπτωση δεν υποκαθιστά το δάσκαλο. Όμως, οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις υπαγορεύουν και την ανάγκη εκσυγχρονισμού στη διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών.

Θα δοθεί έτσι η δυνατότητα στους μαθητές να κατανοήσουν ότι η θρησκεία δεν είναι κάτι ξένο προς αυτούς, αλλά αφορά στην ίδια τη ζωή. Άλλωστε η νέα διδακτική προσέγγιση που εξυπηρετείται από τη χρήση των ΤΠΕ στη διδακτική του μαθήματος των Θρησκευτικών, προκαλεί το ενδιαφέρον των μαθητών και προωθεί την αλληλεπίδραση μεταξύ αυτών και της μαθησιακής ύλης. Η εισαγωγή - πρόκληση των νέων Τεχνολογιών στη διδασκαλία του θρησκευτικού μαθήματος αποτελεί νεωτερισμό, που ελκύει τα παιδιά τα οποία επιθυμούν την ανανέωση στα καθιερωμένα όχι μόνο της καθημερινής τους ζωής αλλά και της εκπαίδευσης. Συνεπώς, η δυναμική του σχολικού θρησκευτικού μαθήματος μπορεί να γίνει εμφανέστερη, όταν ο δάσκαλος πριν ζητήσει από τους μαθητές του να αναπτύξουν τη διερευνητική κατά εξατομικευμένο τρόπο μάθηση, προχωράει πρώτα ο ίδιος στη συνολική αναδιοργάνωση του τρόπου διδασκαλίας του μαθήματος των Θρησκευτικών[104].

Η χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών και η αξιοποίησή τους στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ως γνωστικού - διερευνητικού εργαλείου, καθίσταται αποτελεσματική ιδιαίτερα όταν ο δάσκαλος χρησιμοποιεί ένα ανοικτό λογισμικό διευρυμένης μάθησης, ενώ παράλληλα αξιοποιεί κατάλληλα τις δυνατότητες που παρέχει το διαδίκτυο σε θέματα αναζήτησης πληροφοριών και γνώσεων. Συγκεκριμένα στο μάθημα των Θρησκευτικών, σύμφωνα με το ΔΕΠΠΣ και τα αντίστοιχα ΑΠΣ όλων των τάξεων, τα σχέδια εργασίας και οι δραστηριότητες διαθεματικού περιεχομένου, που προτείνονται προτρέπουν τους μαθητές να αξιοποιούν ποικίλες πηγές πληροφόρησης και διαδικτυακούς τρόπους κι έτσι ευνοούν την χρήση των ΤΠΕ για την επεξεργασία και την παρουσίασή τους.

Δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά, με ελκυστικό και ενεργητικό τρόπο, να αναζητήσουν, να επεξεργαστούν και να παρουσιάσουν στην τάξη σχετικό υλικό, όταν για παράδειγμα μέσα από την επεξεργασία σχετικών διδακτικών ενοτήτων, έρχονται σε επαφή με άλλα δόγματα και θρησκείες (ετερόδοξους και αλλόθρησκους), με μνημεία ή κέντρα της πολιτιστικής και θρησκευτικής μας παράδοσης, με την εκκλησιαστική τέχνη και ναοδομία της ορθόδοξης και άλλων θρησκειών κ.ά.[105].

Εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζει και η δυνατότητα που δίνεται στους μαθητές, να επικοινωνούν και να συνεργάζονται μέσω διαδικτύου με μαθητές, των χωρών προέλευσης των αλλοδαπών συμμαθητών τους ή ακόμη και άλλων χωρών, με διαφορετική πολιτισμική κουλτούρα στο πλαίσιο εκπαιδευτικών προγραμμάτων που ήδη υλοποιούνται και αφορούν στη συνεργασία και στην αδελφοποίηση σχολείων. Εξάλλου, είναι η σύγχρονη εκπαιδευτική πραγματικότητα, με τις μεικτές τάξεις (γηγενών και αλλοδαπών μαθητών), που υπαγορεύει στο δάσκαλο την ανάγκη να διαφοροποιήσει τη διδασκαλία του, έτσι ώστε να υπάρξει ισότητα ευκαιριών για όλα τα παιδιά. Έρχονται, λοιπόν, οι νέες τεχνολογίες ως πρόκληση αλλά και ως εργαλείο υλοποίησης των θεωρητικών προσεγγίσεων και διδακτικών προτάσεων, να δώσουν την ευκαιρία σε διδάσκοντα και διδασκόμενους να οικοδομήσουν τη γνώση, υλοποιώντας δράσεις που αναδεικνύουν τη διαπολιτισμική και ανθρωπιστική διάσταση του σύγχρονου θρησκευτικού μαθήματος.

Καθώς στο σύγχρονο Δημοτικό σχολείο οι ΤΠΕ διατρέχουν οριζόντια όλα τα γνωστικά αντικείμενα του Προγράμματος Σπουδών, λειτουργούν ως μέσο υποστήριξης των σύγχρονων παιδαγωγικών προσεγγίσεων και ως εργαλείο επικοινωνίας, διερευνητικής και συνεργατικής μάθησης, ανάπτυξης της κριτικής σκέψης και της δημιουργικής ικανότητας των μαθητών. Έτσι, οι μαθητές εργαζόμενοι σε ομάδες, γνωρίζουν και αξιολογούν τις εφαρμογές των ΤΠΕ στη σύγχρονη κοινωνία, με απώτερο στόχο να αποκτήσουν ευρύτερη ψηφιακή παιδεία και να διαμορφώσουν στάσεις και αξίες, ώστε να κατανοήσουν το νέο κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον που διαμορφώνεται στη σημερινή εποχή. Επίσης οι μαθητές, μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον εποικοδομητικού και συνεργατικού τύπου, αλληλεπιδρούν με τα τεχνολογικά μέσα και οικοδομούν μόνοι τους τη γνώση, καθοδηγούμενοι από το δάσκαλό τους που οργανώνει και συντονίζει τις μαθησιακές δραστηριότητες[106].

[Συνεχίζεται]

[104] Β. Μητροπούλου, *Το εκπαιδευτικό λογισμικό στη διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών*

(Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Βάνιας, 2008) σσ. 130-136.

[105] Γ. Οικονόμου, Χρήση νέων Τεχνολογιών της Πληροφόρησης και Επικοινωνίας (ΤΠΕ) στο μάθημα των Θρησκευτικών Δημοτικού στο διαδικτυακό τόπο www.pischools.gr/lessons/religious/dimotiko/od_did.../20.doc (ημερομηνία ανάκτησης 12/11/2012).

[106] «ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (Σχολείο 21ου αιώνα) – Νέο Πρόγραμμα Σπουδών , Οριζόντια Πράξη» MIS: 295450 *Πρόγραμμα Σπουδών για τις ΤΠΕ στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση*, Αθήνα 2011,σ.σ. 3-10.